

Obsługa linii komend

Wydanie z dnia 13.11.2017

Spis treści

Wstęp	3
1. Terminal, co to takiego?	4
2. Jak wygląda terminal? 2.1. Prompt - znak zachęty 2.2. Sesja	5 6 7
3. Rozpoczęcie pracy z terminalem 3.1. Otwieranie terminala 3.2. Katalog roboczy 3.3. Listowanie zawartości katalogów 3.4. Przechodzenie do innych katalogów	9 12 13 15
 4. Manipulacja plikami 4.1. Tworzenie katalogów 4.2. Tworzenie pustych plików 4.3. Kopiowanie plików i katalogów 4.4. Przenoszenie i zmiana nazwy plików lub katalogów 4.5. Usuwanie plików i katalogów 	18 19 19 22 23
5. Czytanie i edycja plików w terminalu5.1. Czytanie zawartości plików5.2. Edytory plików w oknie terminala	25 25 27
6. Przydatne elementy składni 6.1. Asterisk, czyli "gwiazdka" 6.2. Łączenie kilku komend 6.3. Zapisywanie komunikatu zwrotnego komendy do pliku	38 38 39 42
7. Obsługa terminala 7.1. Edycja wpisanej komendy 7.2. Historia komend 7.3. Kopiowanie i wklejanie 7.4. Uzupełnianie komend i ścieżek	45 45 45 45 46
8. Czytanie komunikatów zwrotnych	47
9. Zadanie treningowe	49
10. Podsumowanie	50

Wstęp

Udostępniamy Wam ten poradnik jako uzupełnienie wiedzy przekazywanej w trakcie naszych Bootcampów. Znajdziesz w nim informacje dot. podstawowych komend, takich jak cd czy touch, a także informacje dot. edytorów tekstu dostępnych z poziomu terminala oraz przydatnych elementów składni i obsługi terminala.

Poradnik ten został napisany z myślą o osobach, które do tej pory nie miały kontaktu z terminalem linii komend, albo korzystały z niego sporadycznie. Przyda się również osobom, które do tej pory korzystały jedynie z wiersza poleceń w systemie Windows.

Informacja dla użytkowników systemu Windows

W tym poradniku uczymy obsługi linii komend typu **Bash**, która jest domyślną w systemach macOS oraz Linux. Jest to o tyle istotne, że większość serwerów pracuje pod kontrolą Linuksa, a w swojej pracy możesz mieć potrzebę wykonania prostych operacji za pomocą terminala.

Oczywiście, nie musisz zmieniać systemu operacyjnego tylko po to, aby skorzystać z tego poradnika. Wystarczy, że skorzystasz z programu **Git Bash**, który jest instalowany wraz z **Gitem**. Jeśli jeszcze nie masz go zainstalowanego, możesz zrobić to teraz - wystarczy pobrać i uruchomić <u>instalator Gita</u>. W trakcie instalacji możesz pozostawić wszystkie domyślne opcje bez zmiany.

Pamiętaj, że w tym poradniku zawsze będziemy mieć na myśli Git Bash, pisząc o "terminalu" czy "konsoli".

1. Terminal, co to takiego?

Terminal jest jednym z podstawowych narzędzi web developera, służącym do komunikacji z komputerem. Jedyną różnicą jest to, że komunikować się będziemy za pomocą tekstu, a nie za pomocą ikon i guzików, jak ma to miejsce w interfejsie graficznym (**GUI** - <u>Graphical User Interface</u>).

Terminal pozwala m.in. na korzystanie z narzędzi, które nie posiadają interfejsu graficznego - a nawet tworzenie własnych narzędzi. Co więcej, po nabraniu wprawy, korzystanie z linii komend (**CLI** - <u>Command Line Interface</u>) staje się znacznie wygodniejsze i szybsze również w zakresie obsługi plików (np. tworzenia, przenoszenia czy usuwania).

Uwaga językowa

Określenia takie jak terminal, konsola, linia komend, wiersz poleceń, bash, shell czy CLI (Command Line Interface) są używane zamiennie. Bywa to tematem sporów, ponieważ każde z nich ma nieco inne znaczenie. Formalnie będziemy w tym kursie odnosić się do CLI, czyli wiersza poleceń. Pozwolimy sobie jednak na używanie określeń "terminal" czy "konsola", zgodnie z ich potocznym znaczeniem.

Wielu programistów preferuje korzystanie z **CLI**, ponieważ:

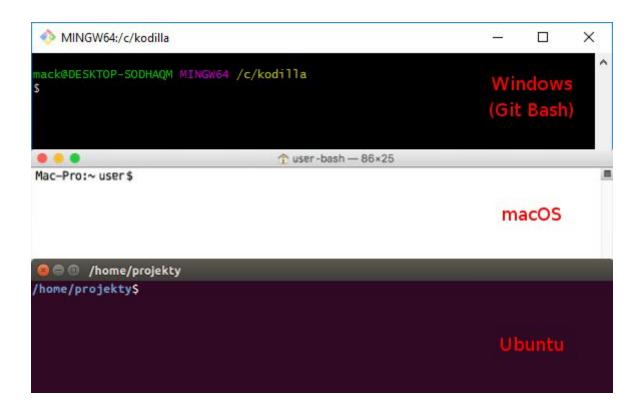
- nie trzeba odrywać rąk od klawiatury obsługa myszki czy touchpada zajmuje więcej czasu,
- umożliwia korzystanie z narzędzi które nie mają GUI, albo przynajmniej oszczędza czas na poszukiwanie narzędzi z interfejsem graficznym,
- znacznie ułatwia konfigurowanie obsługi projektu, która pozwala na uruchamianie wielu narzędzi (takich jak np. Sass) za pomocą jednej komendy task runnera (np. Gulpa),
- przy pracy na serwerze często do dyspozycji jest wyłącznie CLI w takich sytuacjach umiejętność kopiowania, przenoszenia czy rozpakowania plików może być niezbędna.

Zanim jednak przejdziemy do nauki pracy z terminalem, musimy zapoznać się z pewnymi podstawowymi kwestiami. Wiesz już że terminal jest narzędziem, za pomocą którego komunikujemy się z komputerem przez wydawanie mu poleceń wpisywanych z klawiatury. W tym poradniku dowiesz się w jaki sposób działa i jak go wykorzystać do własnych potrzeb.

2. Jak wygląda terminal?

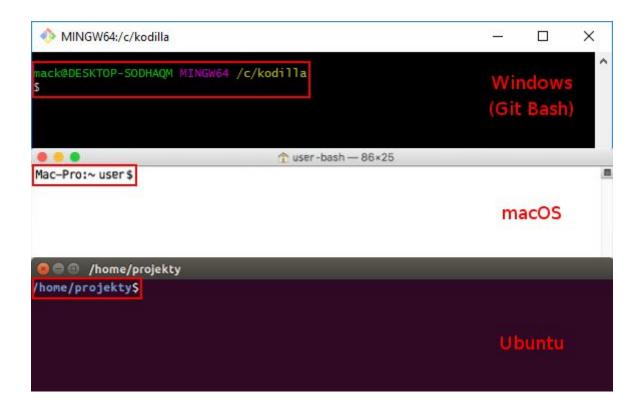
Są różne rodzaje linii komend. Każdy system operacyjny ma swoją, np. **cmd** dla Windowsa czy **bash** na MacOS. Istnieją też inne terminale, które wprowadzają dodatkowe funkcjonalności (np. dla Windowsa warto wspomnieć o programie **Git Bash**). Mimo tego wszystkie z nich wyglądają i działają podobnie:

2.1. Prompt - znak zachęty

W terminalu warto zwrócić uwagę na tzw. znak zachęty (ang. **prompt**), zaznaczony na poniższej ilustracji.

Może się on różnić między systemami operacyjnymi, ale przeważnie zawiera ścieżkę do katalogu, w którym aktualnie się znajdujesz. To właśnie w tym katalogu będą wykonywane komendy, np. tworzone pliki.

Notatka dla użytkowników systemu Windows

Windows wyświetla ścieżki do plików z **backslashem**, czyli "\". W pozostałych systemach, jak również na serwerach, używa się jednak **forward slasha**, czyli "*I*".

Pamiętaj, aby zarówno w terminalu jak i w plikach używać tylko forward-slasha. Na większości klawiatur wpisuje się go za pomocą kombinacji klawiszy **shift+?**.

Zwróć też uwagę na inne oznaczenie dysku w **Git Bashu** - na powyższej ilustracji widzisz w znaku zachęty ścieżkę "/c/kodilla", która odpowiada ścieżce "**C:\kodilla**" w eksploratorze plików.

Musisz też wiedzieć, że znak ~ (tylda) oznacza katalog domowy użytkownika. Pełną ścieżkę tego katalogu możemy poznać przechodząc do niego (komenda cd ~) i sprawdzając jego ścieżkę (komenda pwd).

Prompt zwykle zakończony jest znakiem \$, po którym wpisujemy nasze komendy.

2.2. Sesja

Duża część wpisywanych komend zakończy się automatycznie. Poznasz to po fakcie, że ponownie pojawi się **prompt** (znak zachęty). Niektóre komendy będą zwracać jakiś komunikat (np. listę plików), zaś inne nie wyświetlą żadnego komentarza, co zwykle oznacza, że wykonały się poprawnie.

Na poniższej ilustracji możesz zobaczyć efekt wylistowania plików (komenda ls), jak również stworzenie nowego katalogu (komenda mkdir , brak komunikatu), oraz ponowne wylistowanie plików w celu pokazania, że komenda mkdir zadziałała poprawnie.

Może się zdarzyć, że jakaś komenda będzie miała za zadanie działać ciągle, i nie zakończy się automatycznie. Przykładem może być uruchomienie kompilatora Sassa z flagą --watch , dzięki której kompilator będzie działał "do odwołania" i obserwował pliki *.scss i *.sass . Jak sobie wtedy poradzić z wykonaniem jakiegoś polecenia w linii komend?

Wystarczy otworzyć kolejne okno terminala. Każde z nich to jedna sesja, których możesz otworzyć praktycznie nieograniczoną ilość. Dzięki temu każde okno terminala może mieć uruchomiony jakiś proces, a my tak czy inaczej możemy otworzyć kolejną sesję, aby uruchomić inną komendę bez przerywania działającego procesu (np. kompilatora Sass).

Na powyższej ilustracji możesz zobaczyć dwa jednocześnie otwarte okna terminala:

- górne okno, w którym ciągle pracuje sass --watch, więc nie da się w nim uruchomić innej komendy bez przerwania pracy tego programu,
- dolne okno, w którym po wykonaniu komendy ls z powrotem pojawił się znak zachęty (prompt), mówiący nam że możemy wpisać kolejną komendę.

Jeżeli usłyszysz lub przeczytasz "otwórz nową sesję" lub "otwórz nowy terminal", oznacza to właśnie uruchomienie kolejnego okna terminala.

3. Rozpoczęcie pracy z terminalem

Zaczynamy oswajanie się z terminalem. Najpierw otwórz terminal...

3.1. Otwieranie terminala

Terminal możesz otworzyć tak samo jak każdy inny program - np. z menu Start w Windowsie albo katalogu Programy w macOS. Innym sposobem jest otwarcie terminala za pomocą przeglądarki plików z menu kontekstowego (pod **PPM**, czyli po kliknięciu prawym przyciskiem myszy).

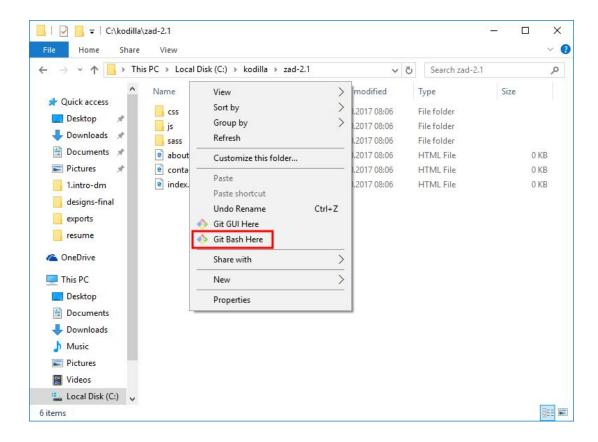
W zależności od systemu operacyjnego procedura wygląda nieco inaczej i może wymagać dodatkowej konfiguracji. Z tego względu poniżej znajdziesz instrukcje dla systemów Windows, macOS oraz Linux.

Windows

Możesz uruchamiać Git Bash w jeden z następujących sposobów:

- 1. Z menu start uruchom program Git Bash znajdziesz go w katalogu Git lub za pomocą wyszukiwarki.
- 2. Ze względu na katalog roboczy terminala (za chwilę wyjaśnimy co to jest) wygodniej jest otwierać Git Basha za pomocą eksploratora plików, w którym mamy wyświetlony np. katalog projektu:
 - a. kliknij PPM w dowolny katalog lub puste tło na liście plików,
 - b. z menu kontekstowego wybierz "Git Bash Here":

macOS

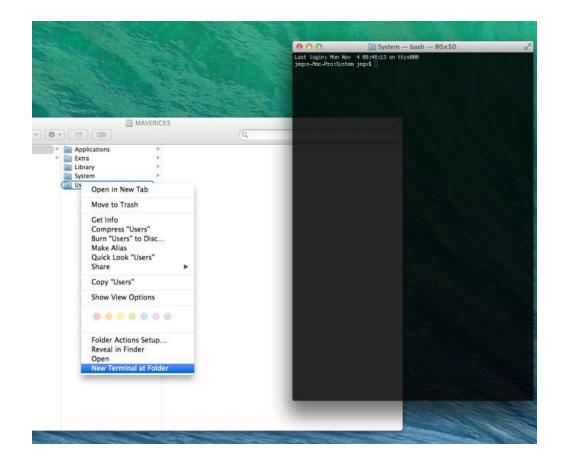
Możesz uruchomić terminal w jeden z następujących sposobów:

- 1. W *Finderze* wejdź do katalogu *Programy* (ang. Applications), następnie wejdź do katalogu *Narzędzia* (ang. Utilities), tam znajdziesz program *Terminal*.
- Zamiast tego możesz też skorzystać z wyszukiwarki Spotlight, za pomocą lupy w prawym górnym rogu ekranu (lub skrótu klawiszowego ∺+Spacja) - w wyszukiwarce wpisz "terminal".
- 3. Ze względu na katalog roboczy terminala (za chwilę wyjaśnimy co to jest) wygodniej jest otwierać terminal za pomocą Findera, w którym mamy wyświetlony katalog z projektami wymaga to jednak jednorazowego włączenia tej opcji:
 - a. otwórz Preferencje Systemowe,
 - b. wybierz sekcję Klawiatura,
 - c. przejdź do Skrótów Klawiszowych,
 - d. w sekcji Usługi (ang. Services) zaznacz pozycję "Nowy terminal w katalogu" (ang. "New Terminal at Folder"):

e. od teraz po kliknięciu PPM dowolnego katalogu zobaczysz w menu kontekstowym opcję otwarcia terminala w tym katalogu:

Linux - Ubuntu

Możesz uruchomić terminal w jeden z następujących sposobów:

1. Otwórz program Terminal w dashu, podobnie jak otwierasz inne programy.

- 2. Ze względu na katalog roboczy terminala (za chwilę wyjaśnimy co to jest) wygodniej jest otwierać terminal za pomocą przeglądarki plików, w której mamy wyświetlony katalog z projektami:
 - a. w przeglądarce plików kliknij PPM na dowolny katalog (lub tło listy plików),
 - b. z menu kontekstowego wybierz "Otwórz w terminalu".

<u>Linux - inne dystrybucje</u>

Aby otworzyć terminal, spróbuj znaleźć go w menu, z którego otwierasz inne programy. Jeśli nie uda Ci się go znaleźć, użyj Google wpisując nazwę swojej dystrybucji i hasło "open terminal", np. "mint linux open terminal".

3.2. Katalog roboczy

Jak już wspominaliśmy, terminal zawsze wskazuje na jakiś katalog, podobnie jak przeglądarka plików wyświetla zawartość jednego katalogu. Zwykle katalog roboczy jest wyświetlany w znaku zachęty (prompt), ale zawsze możesz też sprawdzić to za pomocą komendy pwd .

Przypomnienie

Pamiętaj, że znak ~ (tylda) oznacza katalog domowy Twojego użytkownika. Możesz sprawdzić ścieżkę tego katalogu na dysku za pomocą komendy pwd po przejściu do katalogu domowego (komenda cd ~).

Kiedy w terminalu wykonamy np. komendę tworzenia nowego katalogu (komenda mkdir, którą wyjaśnimy za chwilę) podając tylko jego nazwę, katalog zostanie stworzony właśnie w aktualnym katalogu roboczym. Lepiej zrozumiesz tę kwestię za chwilę, kiedy zaczniesz używać komend w terminalu.

3.3. Listowanie zawartości katalogów

Wiesz już jak sprawdzić ścieżkę katalogu roboczego, a za chwilę nauczysz się przechodzenia do innych katalogów. Wcześniej jednak musisz wiedzieć w jaki sposób wypisać listę plików i katalogów w aktualnym katalogu roboczym. Do tego służy komenda 1s.

```
⊗ ⊜ ① /home/projekty
/home/projekty$ls
zadanie-1-1 zadanie-1-2 zadanie-1-3 zadanie-1-4
/home/projekty$
```

Domyślnie komenda ls wyświetla listę plików i katalogów (o ile nie są ukryte - o tym za chwilę) w aktualnym katalogu roboczym, czyli tym wyświetlanym w znaku zachęty (przed znakiem \$).

Możemy jednak również wylistować zawartość z któregoś z podkatalogów, podając nazwę tego podkatalogu:

Jak widzisz w ostatniej komendzie na powyższej ilustracji użyliśmy nie tylko nazwy podkatalogu, ale ścieżki obejmującej dwa poziomy. Ta komenda wylistuje pliki i katalogi znajdujące się w katalogu *sass*, wewnątrz katalogu *zadanie-1-1*, który znajduje się w aktualnym katalogu roboczym, czyli /home/projekty.

Zwróć uwagę, że nasz katalog roboczy, wyświetlany w znaku zachęty, nie zmienił się. Komenda ls tylko wyświetla listę plików i katalogów, ale nie zmienia katalogu roboczego terminala.

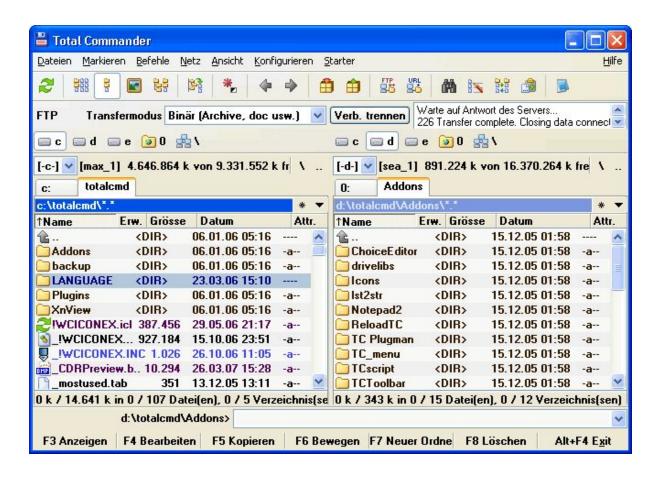

Analogicznie możesz stosować wszystkie rodzaje ścieżek, które poznasz za chwilę w rozdziale dot. przechodzenia do innych katalogów. Zanim jednak do tego przejdziemy, przećwicz używanie komendy 1s.

Musisz wiedzieć, że w **Bashu** pliki i katalogi, których nazwa rozpoczyna się od kropki, są uznawane za ukryte i nie są wyświetlane przez komendę **1s**. Aby je wyświetlić należy dodać flagę **1s**, która wyświetli:

- wszystkie pliki i katalogi w danej lokalizacji, włącznie z ukrytymi,
- pozycję ..., która oznacza ścieżkę do katalogu wyższego poziomu (tzn. katalogu, w którym znajduje się katalog, którego zawartość listujemy),
- pozycję , która oznacza ścieżkę do obecnie przeglądanego katalogu (czyli "tutaj").

Te dwie ostatnie pozycje mogą Cię zdziwić, jeśli nie zdarzyło Ci się wcześniej korzystać z terminala, ale są one standardowym elementem struktury katalogów we wszystkich popularnych systemach operacyjnych. Nie są one jednak wyświetlane w większości przeglądarek plików - chyba że pamiętasz *Total Commandera*. ;)

3.4. Przechodzenie do innych katalogów

Jak już wspomnieliśmy, do przechodzenia do innych katalogów (czyli zmiany katalogu roboczego terminala) będziemy używali komendy cd.

Można wykorzystać tę komendę na kilka sposobów:

 cd nazwa-katalogu - przejdź do katalogu, który znajduje się w aktualnym katalogu roboczym terminala:

 cd nazwa-katalogu/nazwa-podkatalogu - rozpoczynając od aktualnego katalogu roboczego, przejdź do katalogu nazwa-katalogu, a w nim do nazwa-podkatalogu:

• cd /nazwa-katalogu/nazwa-podkatalogu - jeśli ścieżkę rozpoczniemy od znaku / (forward slash), będzie to ścieżka absolutna, czyli musimy wtedy podać pełną ścieżkę, niezależnie od tego jaki jest katalog roboczy naszego terminala:

cd .. - w tym przypadku dwie kropki oznaczają "poziom wyżej", co pozwala nam do wyższego katalogu (cd ..), albo kilka poziomów wyżej (np. cd ../..), lub też do równoległego katalogu (np. cd ../nazwa-katalogu):

• cd ~ - znak ~ (tylda) oznacza "katalog domowy":

```
<mark>(⊗ © □ ~
/home/projekty</mark>$cd ~
~$pwd
/home/kodilla
~$
```

Możesz dowolnie na różne sposoby łączyć powyższe rodzaje ścieżek, aby w najwygodniejszy sposób zmieniać katalog roboczy.

Przypomnienie dla użytkowników systemu Windows

Pamiętaj, że w Git Bashu nie funkcjonują ścieżki jakie znasz z eksploratora plików.

Dla przykładu ścieżka:

C:\Windows\Fonts

w **Git Bashu** będzie miała postać:

/c/Windows/Fonts

czyli nazwa partycji c jest traktowana jako katalog najwyższego poziomu.

Wynika to z faktu, że w systemie Windows katalogi znajdują się na poszczególnych partycjach (potocznie "dyskach"), natomiast w systemach macOS i Linux partycje są podłączane jako wirtualne podkatalogi, a cały system (niezależnie od ilości dysków i partycji) ma tylko jeden katalog najwyższego rzędu, którego ścieżka to po prostu

Jako że zdecydowana większość serwerów działa w oparciu o dystrybucje linuksowe, w naszym kursie uczymy Cię właśnie tego podejścia i dlatego korzystamy z **Git Basha**.

Na poniższej ilustracji możesz zobaczyć jak wygląda terminal, którego aktualnym katalogiem roboczym jest C:\kodilla.

MINGW64:/c/kodilla — □ ×

mack@DESKTOP-SODHAQM MINGW64 /c/kodilla

S

Poćwicz przechodzenie pomiędzy katalogami, aby nabrać wprawy. Pamiętaj o używaniu komendy ls w celu wyświetlenia listy plików i katalogów. Jak już wspomnieliśmy, możesz też używać komendy ls ze wszystkimi rodzajami ścieżek wymienionymi dla komendy cd , czyli np. ls ... lub

ls /nazwa-katalogu/nazwa-podkatalogu .

WIELKIE i małe litery

Pamiętaj, że w **Bashu** wielkość liter ma znaczenie. Oznacza to, że katalog *Projekty-Kodilla* to zupełnie inny katalog niż *projekty-kodilla*, mimo że składa się z tych samych liter.

4. Manipulacja plikami

Umiesz już poruszać się po drzewie katalogów. W takim razie czas na wprowadzanie zmian na dysku!

4.1. Tworzenie katalogów

Jeśli chcesz utworzyć podkatalog w aktualnym katalogu roboczym terminala, wystarczy że wykorzystasz komendę mkdir (skrót od ang. *make directory*) i wpiszesz w terminalu mkdir nazwa-podkatalogu.

Pamiętaj, że komenda mkdir nie wyświetla żadnego komunikatu, chyba że wystąpił błąd - wedle zasady "brak wiadomości to dobre wiadomości". Dla przykładu, zobacz co się stanie, gdy spróbujemy ponownie utworzyć podkatalog o tej samej nazwie:

```
/home/projekty
/home/projekty$ls
zadanie-1-1 zadanie-1-2
/home/projekty$mkdir zadanie-1-3
/home/projekty$ls
zadanie-1-1 zadanie-1-2 zadanie-1-3
/home/projekty$mkdir zadanie-1-3
mkdir: cannot create directory 'zadanie-1-3': File exists
/home/projekty$
```

Wyświetlony komunikat informuje nas o tym, że nie udało się stworzyć katalogu o nazwie *zadanie-1-3*, ponieważ już istnieje katalog (lub plik) o takiej nazwie (a konkretniej, o tej samej ścieżce, czyli /home/projekty/zadanie-1-3). W komunikacie jest mowa o pliku, ponieważ dla komendy mkdir nie robi różnicy czy istnieje taki plik czy katalog - ważne, że ta ścieżka jest już *zajęta*.

Z komendą mkdir możesz używać wszystkich rodzajów ścieżek, które wymieniliśmy przy komendzie cd, więc zadziała np. komenda:

mkdir ../nazwa-katalogu .

4.2. Tworzenie pustych plików

Za pomocą terminala można też bardzo łatwo tworzyć puste pliki. Przydaje się to np. w momencie przygotowywania struktury plików nowego projektu, kiedy chcemy szybko stworzyć wiele plików, które później będą nam potrzebne.

Jedną z bardziej popularnych metod tworzenia pustych plików jest komenda touch (z ang. *dotknij*). W swoim założeniu komenda ta służy do zmiany daty modyfikacji pliku na aktualną (bez zmiany zawartości), ale jeśli plik o danej nazwie nie istnieje, zostanie utworzony. Dzięki temu jest to bezpieczna komenda, która nie usunie nam zawartości istniejącego pliku.

```
/home/projekty/zadanie-1-3
/home/projekty/zadanie-1-3$ls
/home/projekty/zadanie-1-3$touch index.html
/home/projekty/zadanie-1-3$ls
index.html
/home/projekty/zadanie-1-3$
```

Tak samo jak przy komendzie mkdir, z komendą touch możemy używać różnego rodzaju ścieżek do plików, które poznaliśmy przy okazji komendy cd.

4.3. Kopiowanie plików i katalogów

Jak już zapewne się domyślasz, kopiowanie plików i katalogów będzie działać bardzo podobnie do komendy touch. Główna różnica polega na tym, że w przypadku komendy cp (skrót od ang. *copy*) będziemy musieli podać dwie ścieżki (z nazwami lub bez nich) - pierwsza powie nam co skopiować, a druga - dokąd.

Zacznijmy od skopiowania pliku - załóżmy, że przypadkowo w pliku *_header.scss* zostały napisane style grida, które wolisz mieć w osobnym pliku. Po upewnieniu się, że jesteś w katalogu *sass*, możesz wykonać komendę *cp _header.scss _grid.scss*.

Oczywiście, możemy osiągnąć dokładnie ten sam efekt np. kiedy katalogiem roboczym naszego terminala jest wyższy katalog. Cofnijmy się w czasie i zobaczmy jak moglibyśmy wykonać tę samą akcję zamiast powyższego przykładu:

```
/home/projekty/zadanie-1-1
/home/projekty/zadanie-1-1$ls sass
_footer.scss _header.scss style.scss
/home/projekty/zadanie-1-1$cp sass/_header.scss sass/_grid.scss
/home/projekty/zadanie-1-1$ls sass
_footer.scss _grid.scss _header.scss style.scss
/home/projekty/zadanie-1-1$
```

Podobnie jak przy komendzie cd , możemy używać różnego rodzaju kombinacji ścieżek.

Warto też wspomnieć, że drugi parametr ("dokąd") może, ale nie musi zawierać nazwy kopiowanego pliku lub katalogu. Weźmy na przykład dwie sytuacje - jeśli kopiujemy plik *index.html* do innego katalogu, ale nie zmieniamy jego nazwy, wystarczy komenda cp projekt1/index.html projekt2, ale gdybyśmy chcieli jednocześnie zmienić nazwę kopiowanego pliku z *index.html* na *blog.html*, moglibyśmy użyć komendy cp projekt1/index.html projekt2/blog.html.

```
/home/projekty$ls
zadanie-1-1 zadanie-1-2 zadanie-1-3
/home/projekty$ls zadanie-1-1
css index.html js sass
/home/projekty$ls zadanie-1-2
/home/projekty$cp zadanie-1-1/index.html zadanie-1-2
/home/projekty$ls zadanie-1-2
index.html
/home/projekty$cp zadanie-1-1/index.html zadanie-1-2/blog.html
/home/projekty$ls zadanie-1-2
blog.html index.html
/home/projekty$
```


A co zrobić, kiedy odpowiedź na pytanie "dokąd?" brzmi "tutaj" i nie chcemy zmieniać nazwy pliku? Wiesz już, że skopiowanie z podaniem nowej nazwy pliku wyglądałoby tak: cp ../projekt1/index.html index.html . Skoro jednak nie zmieniamy nazwy pliku, możemy użyć pojedynczej kropki, która oznacza właśnie "tutaj", czyli aktualny katalog roboczy terminala. Użyjemy do tego komendy

cp ../projekt1/index.html . .

```
/home/projekty/zadanie-1-3
/home/projekty/zadanie-1-3$ls
/home/projekty/zadanie-1-3$cp ../zadanie-1-1/index.html .
/home/projekty/zadanie-1-3$ls
index.html
/home/projekty/zadanie-1-3$
```

Spróbujmy teraz użyć komendy cp do skopiowania katalogu sass z jednego projektu do drugiego:

Wyświetlony komunikat informuje nas, że katalog (ang. *directory*) który chcieliśmy skopiować, został pominięty (ang. *omitting*). I faktycznie, wylistowanie katalogu z drugim projektem pokazuje, że jest on pusty.

Stało się tak dlatego, że domyślnie komenda cp nie kopiuje katalogów, a wyłącznie pliki. Aby skopiować również katalogi (wraz z zawartymi w nich plikami i katalogami), należy dodać flagę -r , która oznacza "kopiuj rekursywnie". Jeśli kiedykolwiek zapomnisz w jaki sposób osiągnąć ten efekt, możesz wpisać komendę cp --help , która wyświetli większość dostępnych flag i opcji, jak również składnię polecenia. Większość programów obsługiwanych z linii komend będzie wyświetlała takie informacje po dodaniu flagi --help (zwróć uwagę, że używamy dwóch myślników). Sprawdź samodzielnie co wyświetli komenda cp --help .

Wracając do naszego przykładu, dodanie flagi _-r sprawi, że katalog zostanie skopiowany wraz z zawartościa:

4.4. Przenoszenie i zmiana nazwy plików lub katalogów

W tej kwestii proponujemy małe ćwiczenie samodzielności - spróbuj samodzielnie zastosować komendę **mv** (skrót od ang. *move*), która przenosi pliki i/lub katalogi.

Poniżej znajdziesz kilka podpowiedzi:

- komenda mv działa bardzo podobnie do komendy cp ,
- możesz wytłumaczyć to sobie tak, że komenda mv robi dokładnie to samo co komenda cp, tyle że kasuje źródło z którego kopiowaliśmy,
- użyj flagi --help aby poznać opcje komendy mv,
- czy komenda mv potrzebuje flagi -r do przenoszenia katalogów?
- jeśli nie, to czy flaga -r oznacza coś innego dla komendy mv niż oznaczała dla komendy cp ?
- dlaczego w nazwie tego podrozdziału zawarliśmy zarówno przenoszenie, jak i zmianę nazwy plików, mimo że mówimy tutaj tylko o jednej komendzie?

Jeśli będziesz mieć problemy z odpowiedziami na te pytania, porozmawiaj o nich na czacie swojej grupy Bootcampa.

4.5. Usuwanie plików i katalogów

Nawet jeśli wcześniej terminal był dla Ciebie czarną magią, pewnie już widzisz, że nie ma się czego bać. Aż do teraz! ;)

Przechodzimy do usuwania plików i katalogów, a więc tymi komendami możemy sobie narobić problemów, jeśli usuniemy nie to co trzeba. Pamiętaj, że **pliki usuwane za pomocą terminala nie trafiają do kosza**, tylko są od razu kasowane z dysku. Dlatego najlepiej zachować ostrożność i - korzystając z komend poznanych już w tym poradniku - stworzyć sobie katalog z zawartością przeznaczoną specjalnie do treningu kasowania plików.

Zacznijmy od usuwania plików - do tego służy komenda rm (skrót od ang. *remove*). Wystarczy, że po tej komendzie podasz ścieżkę do pliku, na przykład:

W przypadku pustych katalogów kasowanie wygląda bardzo podobnie, tyle że za pomocą komendy rmdir - pokażemy to na przykładzie katalogu stworzonego przypadkowo z błędną nazwą:

```
/home/projekty/zadanie-1-2
/home/projekty/zadanie-1-2$ls
sass
/home/projekty/zadanie-1-2$mkdir csssss
/home/projekty/zadanie-1-2$ls
csssss sass
/home/projekty/zadanie-1-2$rmdir csssss
/home/projekty/zadanie-1-2$ls
sass
/home/projekty/zadanie-1-2$ls
sass
/home/projekty/zadanie-1-2$
```

Specjalnie mówimy tutaj o pustych katalogach, ponieważ twórcy tych komend przewidzieli, że w ten sposób można łatwo pozbawić się potrzebnych plików.

Właśnie dlatego usuwanie katalogów, w których jest jakakolwiek zawartość wymaga użycia komendy rm z flagą -r , która (podobnie jak przy komendzie cp) oznacza "kasuj rekursywnie". **Jeszcze raz zalecamy ostrożność przy stosowaniu tej komendy!**

```
/home/projekty$ls
zadanie-1-1 zadanie-1-2 zadanie-1-3
/home/projekty$ls zadanie-1-3
css index.html js sass
/home/projekty$rmdir zadanie-1-3
rmdir: failed to remove 'zadanie-1-3': Directory not empty
/home/projekty$rm -r zadanie-1-3
/home/projekty$ls
zadanie-1-1 zadanie-1-2
/home/projekty$
```


5. Czytanie i edycja plików w terminalu

W codziennej pracy niezbyt często zdarza się potrzeba czytania czy edycji plików z poziomu terminala - zwykle ma to miejsce w dwóch sytuacjach. Pierwszą z nich jest edycja pełnego opisu commita (o którym dowiesz się w kolejnym submodule). Drugą, natomiast, jest praca zdalna na serwerze za pośrednictwem konsoli. W takich sytuacjach zwykle jest możliwość edycji plików lokalnie na komputerze i wysłania ich na serwer, ale zwykle dużo szybciej jest wprowadzić drobne zmiany bezpośrednio na serwerze.

5.1. Czytanie zawartości plików

Zacznijmy od wyświetlenia treści pliku. Podstawową komendą, która do tego służy, jest **cat**.

```
(a) (home/projekty/zadanie-1-3)
/home/projekty/zadanie-1-3$cat blog.html
<!DOCTYPE html>
<html lang="en">
<head>
        <meta charset="UTF-8">
        <title>Page title</title>
</head>
<body>
        <header>
                <h1>This is my page</h1>
        </header>
        <section>
                <h2>Title of section 1</h2>
                Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipisicing elit.
        </section>
</body>
</html>
/home/projekty/zadanie-1-3$
```

Bywa on jednak niewygodny przy dłuższych plikach, jak widać na poniższej ilustracji:


```
(a) /home/projekty/zadanie-1-3
lla beatae nisi. Voluptatibus, debitis, placeat. Facilis quos vero, quis dolores
fuga!
        </section>
        <section>
                <h2>Title of section 3</h2>
                Laborum quam fugit repudiandae vel eveniet recusandae aperiam
repellendus consectetur enim modi molestiae consequatur ea corporis autem digni
ssimos minima, nihil reiciendis unde eum, placeat, facere ullam! Quam impedit po
rro sapiente.
</section>
<footer>
                <nav>
                         <l>
                                 <a href="#">Link 1</a><a href="#">Link 2</a><a href="#">Link 3</a>
                                 <a href="#">Link 4</a>
                                 <a href="#">Link 5</a>
                         </nav>
        </footer>
</body>
</html>
/home/projekty/zadanie-1-3$
```

Dlatego do dłuższych plików lepiej sprawdza się komenda **less**, która przełącza terminal w tryb czytania pliku. Możesz w nim używać m.in. strzałek w górę i w dół na klawiaturze, aby przewijać zawartość. Aby powrócić do linii komend, wciśnij klawisz **q**.

```
(a) (home/projekty/zadanie-1-3)
<!DOCTYPE html>
<html lang="en">
<head>
       <meta charset="UTF-8">
       <title>Page title</title>
</head>
<body>
       <header>
               <h1>This is my page</h1>
               <nav>
                       <l
                              <a href="#">Link 1</a>
                              <!><a href="#">Link 2</a>
                               <a href="#">Link 3</a>
                              <a href="#">Link 4</a>
                              <a href="#">Link 5</a>
                       </nav>
       </header>
       <section>
               <h2>Title of section 1</h2>
               Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipisicing elit. Rep
ellat optio inventore deleniti sapiente perspiciatis tempora ab, officiis explic
index.html
```


5.2. Edytory plików w oknie terminala

Znasz już edytor kodu, taki jak np. Sublime Text. Jest to jednak edytor z interfejsem graficznym, mimo że większość jego okna to tekst. Istnieją również edytory tekstu działające w oknie terminala.

Dwa z najpopularniejszych edytorów tego typu to **nano** i **vim**. W zależności od systemu operacyjnego możesz mieć jeden lub oba z nich. Omówimy sobie pokrótce ich podstawową obsługę, ale jeśli nie masz któregoś z nich - nie przejmuj się, wystarczy ten, który masz zainstalowany.

Edytor nano

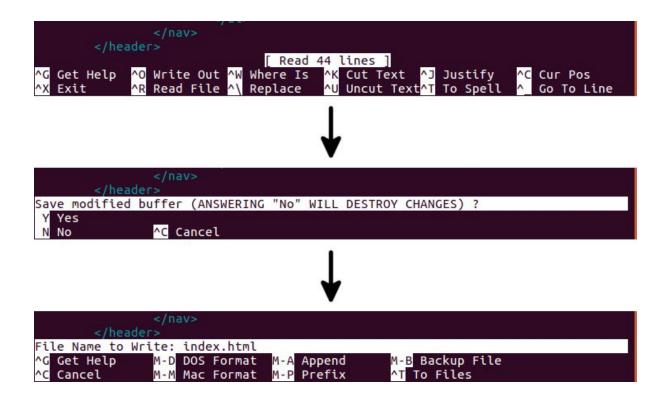
Edytor **nano** uruchamiamy za pomocą komendy **nano**, podając po niej ścieżkę do edytowanego pliku (lub tworzonego, jeśli nie istnieje plik o takiej nazwie).

Po zatwierdzeniu komendy enterem wyświetli się (o ile masz zainstalowany edytor **nano**) widok edytora:

Od razu po jego wyświetleniu możesz zacząć edytować plik - działają też klawisze strzałek, page up, page down, home, end, backspace, delete i enter. Możesz śmiało zmienić zawartość pliku.

U dołu ekranu widoczne są podpowiedzi dot. komend obsługi. W tym wypadku znak "^" oznacza klawisz ctrl, czyli np. aby wyjść z edytora musisz wcisnąć kombinację klawiszy ctrl+x. Jest to absolutnie najważniejsza komenda w nano - nie musisz nawet umieć zapisywać pliku, ponieważ przy próbie wyjścia nano zapyta Cię czy chcesz zapisać zmiany, a jeśli tak (klawisz y), zapyta o nazwę pliku (aby zapisać w dotychczasowym pliku, po prostu wciśnij enter).

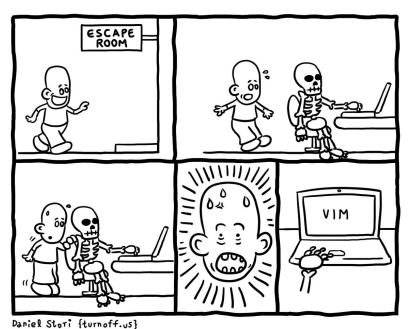

I to tyle - plik został zapisany z wprowadzonymi zmianami.

Edytor vim

Drugim edytorem, o którym chcemy wspomnieć, jest **vim**. Uruchamiamy go za pomocą komendy **vim** (lub **vi**, w zależności od wersji zainstalowanej w Twoim systemie).

Musisz wiedzieć, że jest to edytor o potężnych możliwościach, ale jednocześnie dość skomplikowany w obsłudze. Do tego stopnia, że tematem żartów stało się zadawanie studentom na pierwszych zajęciach zadania w postaci "uruchom vim i wyjdź z niego". ;)

Za chwilę jednak takie zadanie nie będzie już dla Ciebie straszne! Po uruchomieniu edytora **vim** pojawi się okno edycji, jednak w przeciwieństwie do poprzedniego edytora, nie możesz od razu w nim niczego pisać ani zmieniać. Aby było to możliwe, musisz wcisnąć klawisz i aby przejść do trybu edycji. Rozpoznasz go po napisie "INSERT" u dołu ekranu.


```
(a) (home/projekty/zadanie-1-3)
<!DOCTYPE html>
<html lang="en">
<head>
      <meta charset="UTF-8">
      <title>New page title</title>
</head>
<body>
      <header>
             <h1>This is my page</h1>
             <nav>
                    <a href="#">Link 1</a>
                           <a href="#">Link 2</a>
                           </nav>
      </header>
      <section>
             <h2>Title of section 1</h2>
  INSERT --
                                                     1,1
                                                                  Top
```

Aby wyjść z edytora musisz nacisnąć klawisz **esc**, a następnie wpisać (tekst pojawi się na dole ekranu):

- :wq aby zapisać zmiany, lub
- q! aby wyjść bez zapisywania zmian,

a następnie zatwierdzić klawiszem enter.

Te komendy mogą się wydawać trudne do zapamiętania, ale wystarczy pamiętać, że:

- najpierw wpisujemy dwukropek,
- litera "w" oznacza "zapisz" (ang. "write"),
- litera "q" oznacza "wyjdź" (ang. "quit"),
- wykrzyknik oznacza "odrzuć wprowadzone zmiany".


```
(a) (home/projekty/zadanie-1-3)
<!DOCTYPE html>
<html lang="en">
<head>
      <meta charset="UTF-8">
      <title>New homepage title</title>
</head>
<body>
      <header>
             <h1>This is my page</h1>
             <nav>
                    <a href="#">Link 1</a>
                           <a href="#">Link 2</a>
                           </nav>
      </header>
      <section>
             <h2>Title of section 1</h2>
```

Oczywiście, w razie potrzeby możesz też wpisać w Google "vim how to exit" i na pewno szybko znajdziesz podpowiedź.

Dla utrwalenia możesz obejrzeć animację całej procedury edycji oraz wyjścia z zapisem na animacji, którą znajdziesz pod tym linkiem.

Uruchamianie standardowego edytora za pomocą linii komend

Jak wspomnieliśmy na początku tego rozdziału, edytowanie plików w oknie terminala jest przydatne sporadycznie - choć zdecydowanie warto znać podstawy, to tylko niektórzy informatycy preferują codzienną pracę np. w edytorze **vim**.

Tobie dużo częściej przyda się uruchamianie Twojego standardowego edytora kodu z poziomu terminala. Pokażemy to na przykładzie edytora **Sublime Text**, ale ten sposób powinien działać analogicznie dla innych edytorów kodu. W razie wątpliwości wpisz w wyszukiwarce Google nazwę edytora oraz hasło "open from command line".

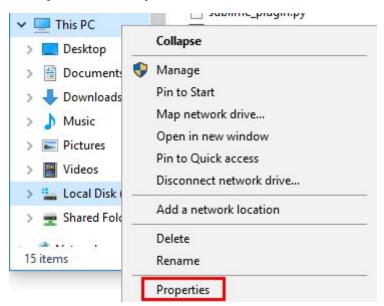
Jeśli jeszcze nie masz zainstalowanego **Sublime Text**, a chcesz go używać, najpierw zainstaluj ten edytor pobierając instalator ze <u>strony producenta</u>.

W systemach **Windows** oraz **macOS** otwieranie plików w **Sublime Text** wymaga jednorazowej konfiguracji. Poniżej znajdziesz instrukcje dla tych systemów operacyjnych.

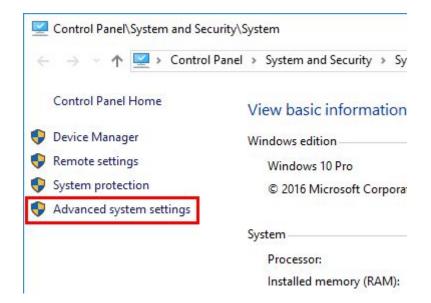
Windows

- 1. Sprawdź w terminalu (Git Bash) czy po wpisaniu komendy subl i zatwierdzeniu enterem otworzy się Sublime Text jeśli tak, możesz pominąć tę instrukcję.
- 2. Upewnij się, że Sublime Text jest zainstalowany w katalogu "C:\Program Files\Sublime Text 3" (jeśli znajduje się w innym katalogu, zapisz lub zapamiętaj jego ścieżkę).
- 3. W eksploratorze plików kliknij PPM (prawym przyciskiem myszy) na "Ten komputer" w lewej kolumnie i wybierz **Właściwości**:

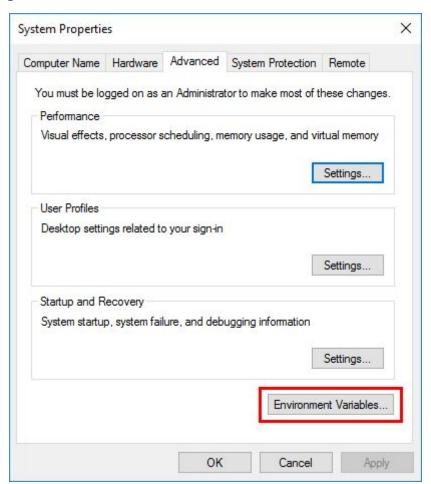

4. W przypadku **Windows 10**, z lewej kolumny wybierz "**Zaawansowane ustawienia systemu**" (w starszych systemach Windows zamiast tego kroku należy przejść na zakładkę "Zaawansowane"):

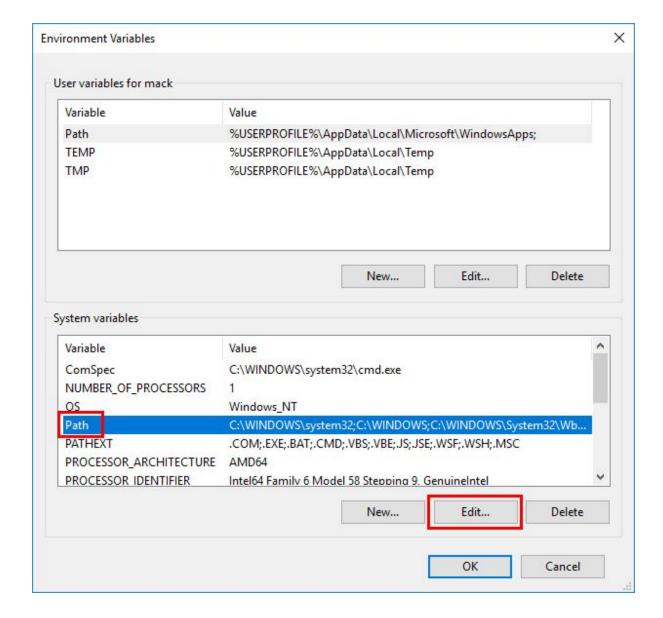

5. Kliknij w guzik "Zmienne środowiskowe":

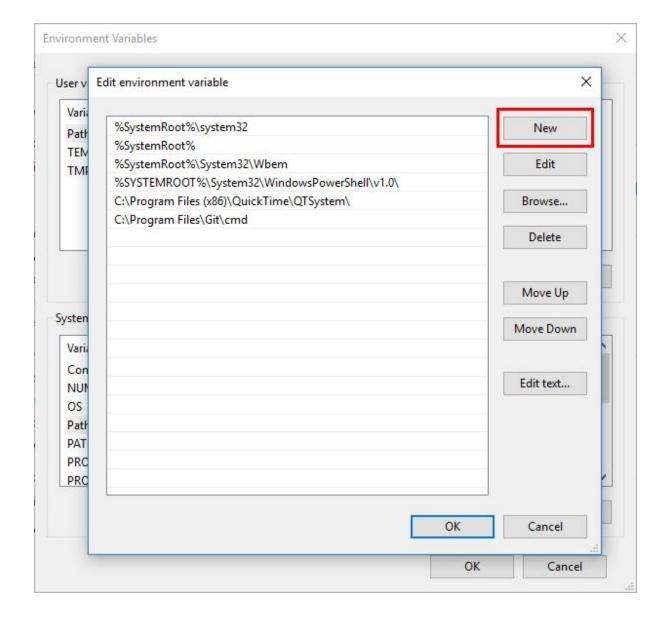
 W sekcji "Zmienne systemowe" znajdź i zaznacz pozycję "Path" i kliknij w guzik "Edytuj" poniżej:

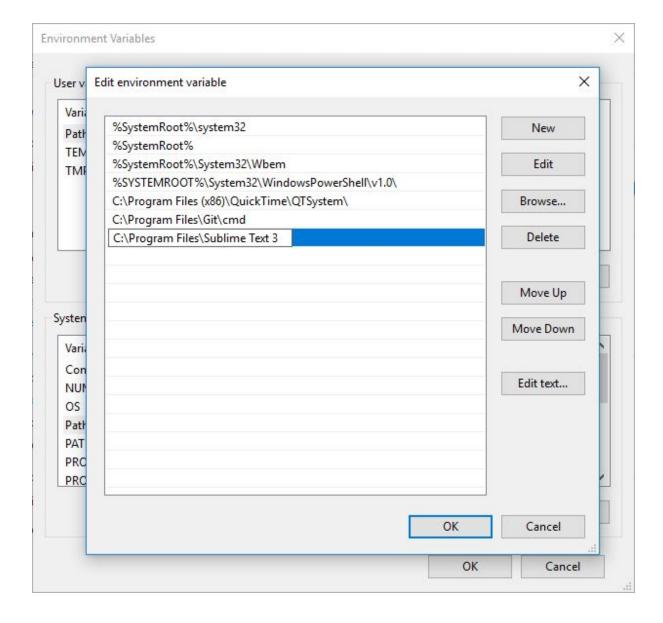
7. Kliknij w guzik "**Nowy**" (w starszych systemach Windows nie ma tego guzika, tylko edytuje się zmienną Path w jednym polu tekstowym, które ma już jakąś zawartość - należy przejść na koniec tej zawartości, wpisać średnik, a następnie kontynuować wykonywanie instrukcji od następnego punktu):

8. Wpisz ścieżkę instalacji Sublime Text (domyślnie "C:\Program Files\Sublime Text 3" bez cudzysłowów):

- 9. Kliknij **"ok**" w tym i wszystkich pozostałych oknach, które zostały otwarte w czasie tej procedury.
- 10. Od teraz w terminalu powinna działać komenda subl .

macOS

- 1. Sprawdź w terminalu czy po wpisaniu komendy subl i zatwierdzeniu enterem otworzy się Sublime Text jeśli tak, możesz pominąć tę instrukcję.
- 2. Wpisz do terminala poniższą komendę (to jest jedna komenda, powinna być w jednej linii):

ln -s "/Applications/Sublime Text.app/Contents/SharedSupport/bin
/subl" /usr/local/bin/subl ,

3. Od teraz w terminalu powinna działać komenda subl .

Linux

Komenda subl powinna działać w terminalu, ale jeśli tak nie jest, wpisz w Google nazwę swojej dystrybucji linuksa oraz hasło "Sublime Text open from command line".

Podsumowanie

Teraz wystarczy, że w terminalu wpiszesz komendę subl, a po niej dowolną nazwę lub ścieżkę do pliku, podobnie jak przy wcześniejszych komendach terminala. Jeśli wskazany plik nie istnieje, edytor otworzy nowy plik - wystarczy go zapisać w edytorze (ctrl+s), aby został utworzony na dysku pod nazwą podaną przy jego otwieraniu.

Przetestuj zarówno otwieranie istniejących plików, jak i tworzenie nowych tym sposobem. Pamiętaj, że w obu wypadkach wystarczy komenda

subl nazwa-pliku, i możesz wykorzystywać wszystkie rodzaje ścieżek do plików, które wymieniliśmy przy komendzie cd.

6. Przydatne elementy składni

Terminal jest potężnym narzędziem i posiada wiele usprawnień, które pozwalają na usprawnienie korzystania z niego. W tym rozdziale poznasz kilka elementów składni, której używamy w komendach terminala.

6.1. Asterisk, czyli "gwiazdka"

Pierwszy z przydatnych elementów składni to znak *, potocznie nazywany "gwiazdką". Oznacza on dowolny ciąg znaków, gdzie "dowolny" może oznaczać pusty. Zobaczmy to na przykładzie skopiowania wszystkich plików z rozszerzeniem .html z jednego projektu do drugiego:

```
/home/projekty
/home/projekty$ls zadanie-1-4
/home/projekty$cp zadanie-1-2/*.html zadanie-1-4
/home/projekty$ls zadanie-1-4
blog.html index.html
/home/projekty$
```

W ten sam sposób możemy użyć znaku * np. do zastąpienia nazwy katalogu w ścieżce do pliku (lub katalogu):

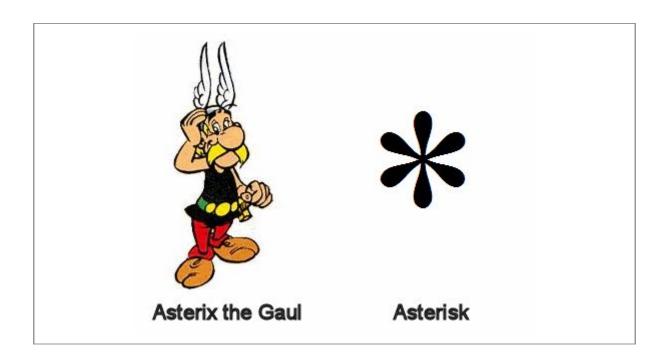
Jak już wspomnieliśmy, może to być również pusty ciąg znaków. Ścieżka

page*.html zadziała zarówno dla pliku page.html jak i page-2.html

Uwaga językowa

Znak * nosi nazwę "asterisk", nie "asterix", choć wiele osób popełnia ten błąd. Staraj się wykazać wyrozumiałością, i nie poprawiać innych za każdym razem, kiedy popełnią tę gafę. Od czasu do czasu można im jednak wysłać taki obrazek:

6.2. Łączenie kilku komend

Istnieje kilka sposobów na połączenie kilku komend w jedną, ale najczęściej używanym jest & , który oznacza "jeśli powiodła się pierwsza komenda, wykonaj kolejną". Pokażemy ją na przykładzie skopiowania pliku sass/style.scss z innego projektu, w sytuacji kiedy nie mamy jeszcze katalogu sass:

```
/home/projekty/zadanie-1-4
/home/projekty/zadanie-1-4$ls
blog.html index.html
/home/projekty/zadanie-1-4$cp ../zadanie-1-1/sass/style.scss sass/style.scss
cp: cannot create regular file 'sass/style.scss': No such file or directory
/home/projekty/zadanie-1-4$
```

Komunikat błędu informuje nas, że nie może skopiować pliku, ponieważ nie istnieje katalog sass. Co ciekawe, jeśli w drugim argumencie komendy cp podamy tylko nazwę katalogu sass zamiast ścieżki sass/style.scss, pojawi się inny problem:

Sama operacja kopiowania powiodła się, ale nie możemy wejść do katalogu sass - komenda cd zwróciła błąd "Not a directory". Skoro nie było katalogu sass, to komenda cp ../zadanie-1-1/sass/style.scss sass uznała, że drugi argument to nazwa jaką ma nadać plikowi po skopiowaniu. Czyli zamiast katalogu sass mamy plik o nazwie sass (bez rozszerzenia), który ma zawartość skopiowaną ze wskazanego pliku style.scss. Kompletnie nie o to nam chodziło, więc usuniemy ten plik i spróbujemy wykonać komendę z użyciem &&:

```
(a) (home/projekty/zadanie-1-4)
/home/projekty/zadanie-1-4$ls
blog.html index.html
/home/projekty/zadanie-1-4$cp ../zadanie-1-1/sass/style.scss sass/style.scss
cp: cannot create regular file 'sass/style.scss': No such file or directory
/home/projekty/zadanie-1-4$cp ../zadanie-1-1/sass/style.scss sass
/home/projekty/zadanie-1-4$cd sass
bash: cd: sass: Not a directory
/home/projekty/zadanie-1-4$ls
blog.html index.html sass
/home/projekty/zadanie-1-4$cat sass
body {
         background: green;
/home/projekty/zadanie-1-45rm sass
/home/projekty/zadanie-1-4$ls
blog.html index.html
/home/projekty/zadanie-1-4$mkdir sass && cp ../zadanie-1-1/sass/style.scss sass
/home/projekty/zadanie-1-4$ls
blog.html index.html sass
/home/projekty/zadanie-1-4$ls sass
style.scss
/home/projekty/zadanie-1-4$
```

Tym razem wszystko zadziałało poprawnie! Nasza komenda z && wykonała najpierw mkdir , a potem cp . Czym w takim razie różni się komenda z && od

wpisania tych komend osobno? Zobaczymy to przy ponownym wykonaniu tej samej komendy:

Przejdźmy po kolei przez powyższy przykład:

- najpierw wyświetliliśmy zawartość naszego pliku style.scss za pomocą komendy cat ,
- 2. następnie zmieniliśmy kolor *green* na *purple*, korzystając z edytora **nano**,
- 3. ponownie pokazaliśmy zawartość tego pliku, aby pokazać na powyższej ilustracji, że zawartość się zmieniła,
- 4. wykonaliśmy naszą komendę z &&,
- 5. wyświetliliśmy ponownie plik *style.scss*, aby pokazać że nadal jest w nim kolor *purple*.

Skupmy się na czwartym punkcie. Najpierw została wykonana komenda mkdir, która zwróciła błąd "File exists", ponieważ już istnieje katalog o takiej nazwie. Skoro pierwsza komenda w tej linii zwróciła błąd, a & oznacza "wykonaj drugą komendę, jeśli pierwsza wykonała się poprawnie", to komenda cp w ogóle nie została wykonana. Dzięki temu nasz plik *style.scss* nie został nadpisany poprzez skopiowanie go z innego projektu.

Zobaczmy jak wyglądałaby ta sama sytuacja, gdybyśmy wykonali mkdir i cp osobno:

Tym razem komenda cp została wykonana niezależnie, więc nadpisała plik style.scss, kopiując go ponownie z katalogu ../zadanie-1-1/sass.

6.3. Zapisywanie komunikatu zwrotnego komendy do pliku

Kolejnym często używanym elementem składni są łączniki > i >> , który pozwala zapisać komunikat z dowolnej komendy do pliku.

Na początek załóżmy, że chcemy zapisać sobie listę wszystkich plików w naszym projekcie. Wykorzystamy do tego komendę ls -R, która wyświetla listę plików i katalogów nie tylko dla aktualnego katalogu roboczego terminala, ale też dla każdego listowanego katalogu:


```
/home/projekty/zadanie-1-4
/home/projekty/zadanie-1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square=1-4$\square
```

Jak widzisz, komenda nie wyświetliła niczego kiedy dopisaliśmy do niej

> lista-plikow.txt - wynik komendy ls -R został za to zapisany do pliku lista-plikow.txt, który wcześniej nie istniał. Jego zawartość wygląda następująco:

```
😰 🖨 📵 /home/projekty/zadanie-1-4
/home/projekty/zadanie-1-4$cat lista-plikow.txt
blog.html
contact.html
CSS
index.html
lista-plikow.txt
products.html
sass
./css:
style.css
./js:
jquery.js
script.js
/sass:
footer.scss
grid.scss
header.scss
style.scss
/home/projekty/zadanie-1-4$
```

Kiedy będziemy chcieli zaktualizować listę w pliku **lista-plikow.txt**, wystarczy że ponownie wykonamy tę samą komendę.

Różnica pomiędzy > a >> polega na tym, że jeśli plik już istnieje, to pierwszy z nich zamieni zawartość pliku, a drugi doda nową zawartość na końcu pliku.

Przykładem użycia >> może być szybkie dodanie jednej linii na końcu pliku. Do tego będziemy też potrzebowali komendy echo , która po prostu wyświetla tekst

podany w tej komendzie. Zobaczmy na przykładzie czym będzie się różniło użycie


```
/home/projekty/zadanie-1-4$echo "notatka 1"
notatka 1
/home/projekty/zadanie-1-4$echo "notatka 1" > test.txt
/home/projekty/zadanie-1-4$cat test.txt
notatka 1
/home/projekty/zadanie-1-4$echo "notatka 2" > test.txt
/home/projekty/zadanie-1-4$cat test.txt
notatka 2
/home/projekty/zadanie-1-4$echo "notatka 3" >> test.txt
/home/projekty/zadanie-1-4$cat test.txt
notatka 2
/home/projekty/zadanie-1-4$cat test.txt
notatka 2
notatka 3
/home/projekty/zadanie-1-4$
```

Przetestuj używanie wymienionych elementów składni, aby utrwalić sobie ich działanie.

7. Obsługa terminala

Standardem wśród terminali, niezależnie od systemu operacyjnego, jest kilka podstawowych usprawnień użytkowania terminala. Jeśli do tej pory korzystanie z terminala było dla Ciebie uciążliwe, mamy nadzieję że za chwilę zmienisz zdanie.

7.1. Edycja wpisanej komendy

Możesz korzystać ze strzałek w lewo i prawo na klawiaturze, aby przechodzić kursorem w ramach wpisanej komendy. Dzięki temu możesz poprawić błąd na początku komendy bez wpisywania jej od początku.

7.2. Historia komend

W terminalu funkcjonuje historia wykonanych komend, którą możesz przeglądać za pomocą strzałek w górę i w dół. Po znalezieniu komendy, którą chcesz ponownie wykorzystać, możesz od razu ją wykonać wciskając **enter**, lub zacząć ją edytować (np. zmienić nazwę pliku).

Jeśli chcesz zakończyć przeglądanie historii, możesz wrócić do najnowszej pozycji (naciskasz strzałkę w dół aż pojawi się pusta linia), albo skasuj komendę którą widzisz i wciśnij **enter**.

Nie martw się edycją czy kasowaniem komendy z historii - to nie zmieni historii, tylko doda nową komendę na końcu historii, a oryginalna pozostanie bez zmiany.

W większości systemów do historii nie są dodawane identyczne komendy występująca jedna po drugiej, czyli jeśli trzy razy wykonasz cd . . . , to w historii będzie występować tylko raz.

7.3. Kopiowanie i wklejanie

Być może zdarzyło Ci się już użyć kombinacji klawiszy **ctrl+v** do wklejenia komendy i zamiast oczekiwanego efektu w konsoli pojawiły się znaki **^V** (analogicznie **^C** po

wciśnięciu **ctrl+c**). Wynika to z tego, że w terminalu klawisze wciskane z **ctrl** mają specjalne znaczenie - np. **ctrl+c** przerywa działanie komendy, np. kompilatora **Sass** z flagą --watch.

W większości systemów do kopiowania i wklejania można użyć menu kontekstowego (po kliknięciu prawym klawiszem myszy), ale wygodniej jest używać kombinacji **ctrl+shift+c** oraz **ctrl+shift+v**, które pozwalają na szybkie skopiowanie zaznaczonego tekstu oraz wklejenie komendy.

7.4. Uzupełnianie komend i ścieżek

Przy korzystaniu z terminala bardzo przydaje się klawisz **Tab**, który pozwala na uzupełnianie komend i nazw katalogów lub plików. Np. jeśli w katalogu projektu masz podkatalog o nazwie *sass*, wystarczy że wpiszesz **1s** s i wciśniesz **Tab**. Możliwe są dwa rezultaty:

- jeśli wpisany fragment pasuje tylko do jednego pliku lub katalogu w tej lokalizacji (tylko jeden ma nazwę na "s"), w komendzie zostanie uzupełniona nazwa katalogu, np. sass,
- jeśli wpisany fragment nie pasuje do żadnego lub pasuje do wielu plików lub katalogów, nic się nie wyświetli w terminalu (może pojawić się dźwięk systemowy), ale po kolejnym wciśnięciu klawisza **Tab**:
 - jeśli wpisany fragment nie pasuje do żadnego pliku ani katalogu, nic nie zostanie wyświetlone w terminalu (może zostać odtworzony dźwięk systemowy),
 - jeśli wpisany fragment pasuje do wielu plików lub katalogów, zostanie wyświetlona ich lista, jak na ilustracji poniżej.

```
(Nome/projekty/zadanie-1-1

/home/projekty/zadanie-1-1$cp s
sass/ subpage.html
/home/projekty/zadanie-1-1$cp s
```


8. Czytanie komunikatów zwrotnych

Jedną z najważniejszych umiejętności w pracy z terminalem jest czytanie ze zrozumieniem. Jak już wspominaliśmy, w przypadku jakiegokolwiek problemu z wykonaniem komendy pojawi się komunikat błędu.

```
| home/projekty/zadanie-1-1

/home/projekty/zadanie-1-1$cd jakis-katalog
bash: cd: jakis-katalog: No such file or directory
/home/projekty/zadanie-1-1$
```

W niektórych przypadkach w komunikacie błędu może być nawet podpowiedź jak rozwiązać problem albo jakiej użyć komendy. Dlatego zawsze w takim przypadku warto:

- 1. Przeczytać i spróbować zrozumieć komunikat błędu.
- Jeśli to nie rozwiązało błędu, skopiować treść błędu i wkleić do wyszukiwarki
 Google często pośród kilku pierwszych wyników można znaleźć rozwiązanie
 problemu albo trafną wskazówkę.
- 3. Zastosować <u>metodę gumowej kaczuszki</u> (to nie żart, a sposób potwierdzony latami doświadczeń), który działa ponieważ kiedy próbujemy komuś (nawet gumowej kaczuszce) wytłumaczyć nasz problem, układamy nasze myśli w logiczne zdania, co pomaga zauważyć w czym leży problem.
- 4. Zapytać na czacie Kodilli w odpowiedniej grupie (np. #help-web-tools w przypadku problemów z obsługą terminala).
- 5. Zwrócić się do mentora ale tylko w ostateczności, ponieważ umiejętność samodzielnego poradzenia sobie z problemem jest jedną z cech najbardziej cenionych przez pracodawców, więc warto ją rozwijać.

Pamiętaj też, że komunikaty wyświetlają się **nie tylko w przypadku błędów**. Np. po uruchomieniu kompilatora Sass z flagą ——watch pojawi się informacja, że **możesz** zatrzymać ją za pomocą kombinacji klawiszy **ctrl+c**, ale to nie oznacza że musisz to zrobić. Jest to tylko przypomnienie sposobu na przerwanie działania, ale zwykle Twoim celem nie będzie zatrzymanie tego programu zaraz po jego uruchomieniu.

Dlatego właśnie liczy się nie tylko czytanie komunikatów i wykonywanie poleceń, ale **czytanie ze zrozumieniem**.

9. Zadanie treningowe

Aby przećwiczyć sobie wiedzę z tego poradnika, wykonaj poniższe zadanie. W razie problemów możesz zwrócić się o pomoc na czacie, w grupie #help-web-tools.

Za pomocą terminala wykonaj poniższe operacje:

- 1. Otwórz terminal i przejdź do swojego katalogu z projektami.
- 2. Utwórz nowy katalog, np. *learning-cli* i przejdź do tego katalogu.
- 3. Stwórz puste pliki: index.html, about.html i blog.html i wyświetl listę plików.
- 4. Za pomocą jednej komendy (używając łączników):
 - a. stwórz katalog sass,
 - b. w nim stwórz plik style.scss,
 - c. ten plik od razu (od momentu stworzenia) ma mieć w sobie tekst:"// imports only in this file!".

10. Podsumowanie

Jeśli dopiero zaczynasz swoją przygodę z terminalem, warto dalej rozwijać swoją wiedzę, np. za pomocą darmowych lekcji interaktywnych na <u>Codecademy</u>. Bardziej zaawansowane osoby może natomiast zainteresować kurs <u>LearnShell</u>.

Najważniejszym i najlepszym sposobem nauki jest jednak używanie terminala na bieżąco w codziennej pracy. Nabranie wprawy w obsłudze terminala przyspieszy Twoją pracę i z pewnością będzie mile widziane kiedy dołączysz do zespołu programistów.

